
Poznań, katedra

Ochrona Zabytków 14/3-4 (54-55), 125

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ryc. 8. Poznań, Stary Rynek z widokiem na kościoły farny i Bernardynów — stan przed 1939 r. — fotografia ze zbioru po R. S. Ulatowskim zakupionego do Archiwum Konserwatora Zabytków m. Poznania (fot. R. S. Ulatowski)

Poznań, katedra

Zakończone zostały roboty nad wykończeniem drugiej krypty z relikwiami preromańskimi i romańskimi, która nie była do tej pory udostępniona zwiedzającym. Równocześnie ukończono prace konserwatorskie nad fragmentami murów wczesnośredniowiecznych w obu kryptach (por. kronika, „OZ“ XIV. 1961, nr 1—2), polegające na wzmacnianiu tych elementów wstrzykiwaniem specjalnie przygotowanej zaprawy. Dalsze zabiegi metodą elektropetryfikacji zostaną przeprowadzone w ostatnim kwartale po zakończeniu sezonu turystycznego. Ustalony też został przy współpracy z katedrą chemii stosowanej Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu wstępny program prac badawczych, który ma na celu ustalenie struktury chemicznej poszczególnych relikwii: budowli wczesnośredniowiecznych i stałą obserwację ich stanu zachowania i zachodzących zmian w elementach, poddanych elektropetryfikacji oraz konserwowanych tradycyjną metodą zastrzyków z zaprawy. Obserwacje te, systematycznie przeprowadzane przez dłuższy okres czasu, dostarczą danych, które będą mogły być wyzyskane przy podobnych pracach konserwatorskich nad innymi tego rodzaju obiektami.

H. K.

Archiwum fotograficzne R. S. Ulatowskiego

Fototeka Miejskiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu wzbogaciła się o poważny komplet negatywów częściowo zakupionych przez Prezydium Rady Narodowej m. Poznania, a częściowo przekazanych w formie daru dla miasta przez spadkobierców zmarłego niedawno, znanego fotografika poznańskiego Romana Stefana Ulatowskiego (1881—1959). Archiwum jest drobną tylko częścią kilkunastotysięcznego zbioru negatywów, który w znacznej większości uległ niestety zniszczeniu w czasie ostatniej wojny. Pozyskany zbiór 2615 negatywów (o wym. 13 × 18 i 18 × 24 cm) obejmuje zdjęcia wykonane w okresie międzywojennym, co podnosi ich wartość czestokroć jako jedynego przekazu ikonograficznego obiektów zniszczonych lub zaginionych w czasie wojny. W skład zbioru wchodzi: 450 klisz utrwalających najcenniejsze zabytki Poznania, zarówno architektury jak i jej wystroju, rzemiosła artystycznego itp., 60 klisz materiałów ikonograficznych, dotyczących miasta, dalej 1250 zdjęć zabytków nieruchomych i ruchomych z terenu całej Wielkopolski, 247 negatywów reprodukcji najcenniejsze obrazy i rzeźby z ekspozycji w Pałacu Sztuki na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu w 1929 r., wreszcie reszta to reprodukcje dzieł artystów poznańskich z okresu międzywojennego.

H. K.